

Sygn. akt IV CSK 591/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa „C...” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.
przeciwko „F...” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w L.

z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Strona powodowa „C...” spółka z o.o. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 czerwca 2017 r., w którym oddalono apelację tej strony od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 czerwca 2016 r. W wyroku Sądu Okręgowego oddalono powództwo strony powodowej.

W skardze kasacyjnej powoda podniesiono zarzuty naruszenia prawa materialnego i prawa procesowego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, strona skarżąca wskazywała na to, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.; s. 9 - 10 skargi). W skardze sformułowano wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Dokonując analizy uzasadnienia obu orzeczeń Sądów meriti, uzasadnienia skargi kasacyjnej i zawartych w niej prawnych motywów przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie można bowiem przyjąć, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa domagała się zapłaty od strony pozwanej za wydaną jej - na podstawie umowy najmu – odzież roboczą, która nie została zwrócona stronie powodowej (wynajmującemu; umowa nr [...]). W toku postępowania rozpoznawczego strona pozwana (najemca) kwestionowała wysokość żądanej przez powódkę kwoty, ponieważ strona powodowa nie przedstawiła w tym zakresie odpowiednich dokumentów obrazujących ilość wydanych i niezwróconych rzeczy, ich zużycie i wartość. Na stronie powodowej ciążył bowiem obowiązek wykazania tych okoliczności (art. 6 k.c.).

Sąd Apelacyjny prawidłowo stwierdził, że dla ustalenia wysokości należnej stronie powodowej kwoty z tytułu umowy najmu rzeczy było wykazanie przez nią nie tylko ogólnej ilości niezwróconych rzeczy, ale także wskazanie dat, w jakich poszczególne elementy niezwróconych rzeczy uległy zniszczeniu lub zagubieniu

oraz ogólnej wartości tych rzeczy. Chodziło bowiem o prowadzenie jasnej i czytelnej ewidencji wynajmowanych i serwisowanych rzeczy, miarodajnej m.in. do ustalenia ilości i wartości wydanych i niezwróconych sztuk odzieży (s. 14 - 15 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). W tej sytuacji trafne okazało się stanowisko Sądu Apelacyjnego, że wniosek strony powodowej o weryfikację zasadności kwoty powództwa w wyniku powołania biegłego, był o tyle bezprzedmiotowy, iż z braku przedstawienia biegłemu pełnych danych wyjściowych (odpowiedniej dokumentacji ewidencyjnej) nie można było uzyskać odpowiednio miarodajnego dowodu w postępowaniu (s. 15 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Nie można zatem czynić Sądowi drugiej instancji zarzutu z niedopuszczenia takiego dowodu.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj

a.ł.

